

PERMANENT FACULTY

INDIVIDUAL COUNSELLING

WELL DESIGNED SYSTEMS

GUIDED STUDY HOURS

MOTIVATION

Ph: 92433122 23/25/26,
08192-260848, 656289

IIT-JEE (Mains &
Advance), AIPMT, CET
Coaching with PUC

*For a flower to blossom
right climate is required...
For a Student to
flourish as a Ranker*

SIR M V P U COLLEGE

Near Govt. ITI College, Hadadi Road, Davangere - 577 005

with Best Compliments from

Technopolymers Pvt. Ltd.

B-185, 2nd Stage, Peenya Industrial Estate
Bangalore - 560 058 Tel : 28360264
e-mail : technopolymers.pvtltd@gmail.com

Contact for your requirements of:

Vacuum Processed Epoxy Resin,
Cast Insulators and Bushings,
DMC & SMC Mouldings
Fiberglass Reinforced Plastic Mouldings,
FRP Tanks & Linings, Fiberglass Tubes & Rods
Thermoplastic & Thermoset
Industrial Plastic Mouldings

ಬೀಜಮಂತ್ರಗಳ ಮಹತ್ವ

ಸ್ವಾಮಿ ಆತ್ಮಜ್ಞಾನಂದ

ನಾಮಜಪ, ಮಂತ್ರಜಪ ಹಾಗೂ ಮಂತ್ರದೀಕ್ಷೆಯ ಹಿಂದಿರುವ ತಾತ್ವಿಕ ಅರ್ಥಕ್ಕೆ ಒಂದು ಮೂರ್ತರೂಪವನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದೇ ಬೀಜಮಂತ್ರಗಳು. ಈ ಕುರಿತು ಶಾಸ್ತ್ರಹಾಗೂ ಪರಂಪರೆಯ ದೃಷ್ಟಿಕೋನಗಳನ್ನು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿರುವ ಪೂಜ್ಯ ಸ್ವಾಮೀಜಿಯವರು 'ವಿವೇಕಪ್ರಭ'ದ ಸಂಪಾದಕರಾಗಿದ್ದರು. ಪ್ರಸ್ತುತ ಅವರು ಚಿನ್ನೈ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಮಠದಲ್ಲಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ವೇದಗಳ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಹಿಂದೂಧರ್ಮವು ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದು ಇತರ ಧರ್ಮಗಳಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ, ಈ ಧರ್ಮವು ಮಂತ್ರಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ಬಹಳಷ್ಟು ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ವೇದಗಳ ಪ್ರಥಮ ಭಾಗವನ್ನು ಮಂತ್ರವೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಇವು ವಿಭಿನ್ನ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಮಾಡಿರುವ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳು ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ನಮಗೆಲ್ಲರಿಗೂ ಸುಪರಿ ಚಿತವಾಗಿರುವ ಗಾಯತ್ರೀ ಮಂತ್ರವೂ ಕೂಡ ವೈದಿಕ ಮಂತ್ರ; 'ಧೀ' ಅಥವಾ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಪ್ರಚೋದಿಸು ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ. ವೇದದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಯಾಗಯಜ್ಞಗಳಲ್ಲಿ ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಮಂತ್ರಗಳ ಉಚ್ಚಾರಣೆ ಸರಿಯಾಗಿದ್ದು, ಅದನ್ನು ಸರಿಯಾದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬಳಸಿದ್ದೇ ಆದರೆ ಆಯಾ ದೇವತೆಗೆ ನೀಡುವ ಆಹುತಿ ಅಗ್ನಿಯ ಮೂಲಕ ತಲುಪುವುದು ಎಂದು ವೇದಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ. ಮಂತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಹಲವು ವಿಧ. ಆದರೆ ಈ ಎಲ್ಲ ಮಂತ್ರಗಳಿಗೂ ತನ್ನದೇ ಆದ ಶಕ್ತಿಯಿದೆ; ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ಶಕ್ತಿ, ಬಲ, ಸಾಮರ್ಥ್ಯ, ಯಶಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಮಂತ್ರಗಳ ಮೂಲಕ ಗಳಿಸಬಹುದು ಎಂದು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ.

ಮಂತ್ರಗಳ ಅರ್ಥವನ್ನು ತಿಳಿದು ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸಿದರೆ ಅದರ ಫಲ ನಿಶ್ಚಿತ ಎಂದು ಪೂಜಾವಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ. ಕ್ರಿಯೆಯೊಂದಿಗೆ ಅದರ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿರುವ ಅರ್ಥವನ್ನು ತಿಳಿಯುವುದು ಆ ಕ್ರಿಯೆಯ ಒಂದು ಅಂಗವಾಗಿದ್ದು, ಅರ್ಥವನ್ನು ತಿಳಿಯದೆ ಮಾಡುವ ಕ್ರಿಯೆಯು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಲಾರದು. (ಅರ್ಥಜ್ಞಾನಸ್ಯ ಕರ್ಮಾನುಷ್ಠಾನಾಜ್ಞತಂ, ನ ಹಿ ಅರ್ಥಜ್ಞಾನಮನ್ತರೇಣ ಅನುಷ್ಠಾನಂ ಸಂಭವತಿ!) ಆಯಾ ದೇವತೆಯಿಂದ ತಾನು ಏನನ್ನು ಬಯಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ತಿಳಿದಿರುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯ. ಆಗ ಮಾತ್ರ ಆ ಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರದ್ಧೆ ಮೂಡುತ್ತದೆ ಹಾಗೂ ಮಂತ್ರಶಕ್ತಿಯು ಕ್ರಿಯಾಶೀಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಸಾಧಕನು

ಪೂಜೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರಬೇಕೆಂದು ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ಜೀವನದಿಂದ ಕಲಿಯಬಹುದು. ಪೂಜೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವರು ಎಷ್ಟೊಂದು ತನ್ಮಯರಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದರೆಂದರೆ ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದರೆ, ಮಾತನಾಡಿದರೆ ಅದೊಂದೂ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಕರನ್ಯಾಸ ಅಂಗನ್ಯಾಸಾದಿ ಪೂಜಾವಿಧಿಗಳನ್ನು ಆಚರಿಸುವಾಗ ಉಜ್ವಲವಾಗಿ ಬೆಳಗುವ ಮಂತ್ರಾಕ್ಷರಗಳು ತಮ್ಮ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿತವಾಗುವುದು ತಮಗೆ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತೆಂದು ಅವರೇ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಕುಂಡಲಿನೀ ಶಕ್ತಿಯು ಸುಷುಮ್ಮಾ ನಾಡಿಯ ಮೂಲಕ ಮೇಲೇರಿ ಸಹಸ್ರಾರವನ್ನು ತಲುಪುವುದನ್ನು ಅವರು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ ... ಅವರು ರಂ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸಿ, ಸುತ್ತಲೂ ನೀರನ್ನು ಎರಚಿ, ಅಗ್ನಿಪ್ರಾಕಾರವನ್ನು ಚಿಂತಿಸಿದಾಗ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅವರ ಸುತ್ತ ಒಂದು ಅಗ್ನಿಯ ವರ್ತುಲವನ್ನು ಅವರು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದರು (ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣ ಲೀಲಾಪ್ರಸಂಗ, ಭಾಗ-೧, ಪು. ೧೩೮). ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ಅನುಭವಗಳಿಂದ ಮಂತ್ರಶಾಸ್ತ್ರದ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ತತ್ತ್ವಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತೇವೆ. ಇವೆಲ್ಲ ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದ ಕಥೆಗಳು, ಇಂದಿನ ದಿನಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ವಾದಿಸುವವರನ್ನು ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ಜೀವನ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಎದುರಿಸುತ್ತದೆ.

ಚಿಹ್ನೆಗಳ ಮೂಲಕ, ಸಂಕೇತಗಳ ಮೂಲಕ ಮಾನವನು ಆವೃತ್ತವನ್ನು, ಇಂದ್ರಿಯಗಳಿಗೆ ನಿಲುಕದ ಸತ್ಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾನೆ. ನಾವು ಬಳಸುವ ಭಾಷೆ ಕೂಡ ಇಂತಹ ಒಂದು ಪ್ರಯಾಸವೇ. ಒಂದು ಪದ ಅಥವಾ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಇರುವ ಅರ್ಥಕ್ಕಿಂತ ಅದರೊಂದಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿರುವ ಭಾವನೆಗಳು ಆ ಪದ ಅಥವಾ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅರ್ಥವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ತಾಯಿ ಎಂಬ ಪದ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯೂ ಇದನ್ನು

ಕೇಳಿದಾಗ ತನ್ನದೇ ಆದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಪಂದಿಸುತ್ತಾನೆ. ಪದದ ರೂಢಾರ್ಥ ಅಥವಾ ನಿಘಂಟಿನಲ್ಲಿರುವ ಅರ್ಥದೊಂದಿಗೆ ಆಯಾ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಭಾವನೆಗಳೂ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಮಾನವನು ತನ್ನ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕ್ರಿಯೆಯ ಮೂಲಕ ಅವ್ಯಕ್ತವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತ ಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ; ಅದೇ ಎಲ್ಲ ಶಿಕ್ಷಣ, ಕಲೆಯ ಗುರಿ ಎಂದು ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿರುವ ಏಕಮೇವ ಅದ್ವಿತೀಯ ಸತ್ಯವನ್ನು, ಪರಬ್ರಹ್ಮ ವಸ್ತುವನ್ನು ಹಲವು ಸಂಕೇತಗಳ ಮೂಲಕ ತಿಳಿಯಲು ಮಾನವನು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಸಂಕೇತಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡು ವಿಧ. ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣುವ ಅಥವಾ ರೂಪದ ಮೂಲಕ ಒಂದು ಮಹತ್ವತ್ವವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವುದು ಒಂದು ವಿಧವಾದ ಸಂಕೇತ. ನಾವು ಕಾಣುವ ದೇವತೆಗಳ ವಿಗ್ರಹಗಳು, ಚಿತ್ರಗಳು, ದೇವಸ್ಥಾನಗಳು ಈ ರೂಪ ಸಂಕೇತ. ಕಿವಿಯಿಂದ ಕೇಳುವ ಸಂಕೇತಗಳು ಎರಡನೆಯ ವಿಧ. ಮಂತ್ರಗಳು ಈ ಶಬ್ದ ಸಂಕೇತಕ್ಕೆ ಸೇರುತ್ತವೆ. 'ಓಂ ನಮಃ ಶಿವಾಯ' ಎಂಬ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ, ಹೇಳಿದಾಗ ಪರಿವಿನ ರೂಪ ಹಾಗೂ ಗುಣಗಳು ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮೂಡುತ್ತವೆ. ದೇವತೆಗಳ ರೂಪಗಳಾಗಲಿ ಕಪೋಲಕಲ್ಪಿತವಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ನೆನೆಪಿನಲ್ಲಿಡಬೇಕು. ಆಯಾ ದೇವತೆಯ ಧ್ಯಾನದ ಶ್ಲೋಕದಂತೆ ಆ ದೇವತೆಯ ವಿಗ್ರಹವನ್ನು ರೂಪಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂತೆಯೇ ಆಯಾ ದೇವತೆಯನ್ನು ಪೂಜಿಸುವಾಗ ಬೇಕಾಗುವ ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಹಲವಾರು ಸಾಧಕರು ತಮ್ಮ ದರ್ಶನಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ. ಅಂತೆಯೇ ಈ ರೂಪಗಳ ಹಾಗೂ ಮಂತ್ರಗಳ ಉಪಾಸನೆಯಿಂದ ಇಂದಿಗೂ ಅದೇ ಫಲಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದು. ಇದಕ್ಕೆ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ, ಶ್ರೀಮಾತೆ ಶಾರದಾದೇವಿಯ ಹಾಗೂ ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದಾದಿ ನೇರ ಶಿಷ್ಯರ ಜೀವನ ಅನುಭಾವಗಳೇ ಸಾಕ್ಷಿ. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳಲ್ಲೂ ಅನೇಕ ಸಾಧಕರು ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಮಾನತೃಕ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಮೂರ್ತಿಗಳು ಹಾಗೂ ಮಂತ್ರಗಳು ಚೈತನ್ಯದ ಸ್ವರೂಪಗಳು ಎಂದು ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಮಣ್ಣಿನಿಂದ, ಕಲ್ಲಿನಿಂದ ಅಥವಾ ಧಾತುವಿನಿಂದ ತಯಾರಾದ ಮೂರ್ತಿಯಾದರೂ ಪ್ರಾಣಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯಾದಾಗ ಅದರಲ್ಲಿ ಚೈತನ್ಯಗೂಡಿ ಆಯಾ ದೇವತೆಯೊಂದಿಗೆ ಸಂಭಾಷಿಸಬಹುದು, ಸಂಪರ್ಕವನ್ನು ಗಳಿಸಬಹುದು ಎಂದು ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟರು. ಮಂತ್ರಶಾಸ್ತ್ರದ ಪ್ರಕಾರ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ರೂಪಕ್ಕೂ ಒಂದು ಶಬ್ದವಿದೆ ಹಾಗೂ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಶಬ್ದಕ್ಕೂ ರೂಪವಿದೆ.

ಹಿಂದೂ ಸಂಪ್ರದಾಯದಲ್ಲಿ ಒಂಕಾರಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ಪ್ರಾಣವಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯವನ್ನು ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ಪರಬ್ರಹ್ಮದ ಏಕೈಕ ಪ್ರತೀಕ ಓಂ; ಎಲ್ಲ ಶಬ್ದಗಳ, ಎಲ್ಲ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಮೂಲ ಓಂ ಎಂದು ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳು ಸಾರುತ್ತವೆ. ಎಲ್ಲ ಮಂತ್ರಗಳ ಮೂಲವೂ ಓಂ ಎಂದು ಮಂತ್ರಶಾಸ್ತ್ರ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ವೇದಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಅವುಗಳ ಉತ್ಕೃಷ್ಟ ಭಾಗವಾದ ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳಲ್ಲಿ

ಒಂಕಾರದ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಅನೇಕ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಆಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಂಕಾರದ ಉಪಾಸನೆ ಹಾಗೂ ಗಾಯತ್ರೀ ಮಂತ್ರದ ಉಪಾಸನೆಯೇ ಪ್ರಮುಖವಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ಬ್ರಾಹ್ಮಣೇತರ ವರ್ಗಗಳಿಗೆ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ, ಅದರಲ್ಲೂ ವೇದ ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿದಾಗ ತಂತ್ರ ಶಾಸ್ತ್ರವು ಬೆಳೆಯಿತು. ವೇದಗಳ ಯಾಗಯಜ್ಞಗಳನ್ನು ಪೂಜೆ ಹಾಗೂ ಇನ್ನಿತರ ತಾಂತ್ರಿಕ ಕ್ರಿಯೆಗಳಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಿ ಅಷ್ಟೇ ಫಲವನ್ನು ಪಡೆಯುವಂತಹ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಲಾಯಿತು. ದೇವ-ದೇವಿಯರ ಶರೀರಗಳು ಮಾತೃಕಾವರ್ಣಗಳಿಂದ - ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಶಬ್ದಗಳಿಂದ ತಯಾರಾಗಿದ್ದು ವಾಗೀಶ್ವರೀ ದೇವಿಯೇ ಎಲ್ಲ ಶಬ್ದಗಳಿಗೂ ಮೂಲವೆಂದು ತಂತ್ರಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ. ಸಂಸ್ಕೃತದ ಕೆಲವು ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಒಂದುಗೂಡಿಸಿ ಬೀಜ ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ತಂತ್ರಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಹ್ರೀಂ, ಕ್ಲೀಂ, ಐಂ ಎಂಬಂತಹ ಬೀಜಮಂತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡು ಅಥವಾ ಮೂರು ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಬೀಜಮಂತ್ರವೂ ಒಂದು ದೇವತೆಯ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ರೂಪವಾಗಿದ್ದು ಆಯಾ ದೇವತೆಯ ಉಪಾಸನೆಯಲ್ಲಿ ಬಳಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಈ ಮಂತ್ರಗಳಲ್ಲಿರುವ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಸಾಧಕನಲ್ಲಿ ಸುಪ್ರವಾಗಿರುವ ದೈವಶಕ್ತಿ ಅಥವಾ ಕುಂಡಲಿನೀ ಶಕ್ತಿಯು ಜಾಗೃತವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಂತ್ರಶಾಸ್ತ್ರ ಹೇಳುತ್ತದೆ.

ಅಕ್ಷರವೆಂದರೆ ನಾಶವಿಲ್ಲದ್ದು ಎಂದರ್ಥ. ಪ್ರಾಣವೆಂದರೆ ಎಂದೆಂದಿಗೂ ನವ ಅಥವಾ ಹೊಸದಾಗಿರುವಂತಹುದು ಎಂದೂ ಅರ್ಥ. ಒಂಕಾರವು ನಿತ್ಯನೂತನ ಹಾಗೂ ಅದರಿಂದ ಹೊರ ಹೊಮ್ಮುವ ತರಂಗಗಳು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಹೊಸ ಹೊಸ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಮೂಡಿಸುತ್ತವೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಸಂಗೀತ ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ರಾಗಗಳಿಗೂ ಮೂಲ ಒಂಕಾರವೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಸಪ್ತಸ್ವರಗಳ ಉಗಮ ಒಂಕಾರದಲ್ಲಿ. ಅ, ಉ, ಹಾಗೂ ಮ ಸೇರಿದಾಗ ಓಂ ಆಗುತ್ತದೆ. ಅಂತೆಯೇ ದೇವತೆಗಳ ಬೀಜ ಮಂತ್ರಗಳಲ್ಲೂ ಅನುನಾಸಿಕವಿರುತ್ತದೆ. ದೇವತೆಗಳ ಸ್ವರೂಪಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ಬೀಜಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಉದಾ: ಸಾತ್ವಿಕ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಐಂ. ಆಯಾ ದೇವತೆಯ ಹೆಸರಿನ ಪ್ರಥಮ ಅಕ್ಷರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅದರೊಂದಿಗೆ ಅನುನಾಸಿಕವನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಬೀಜಮಂತ್ರವನ್ನು ತಯಾರಿಸುವ ಪದ್ಧತಿಯೂ ಇದೆ. ಉದಾ: ರಾಮನಿಗೆ ರಾಂ, ಗಣೇಶನಿಗೆ ಗಂ ಇತ್ಯಾದಿ. ತಂತ್ರಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಬದ್ಧಮಂತ್ರಗಳೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಉದಾ: ಸರಸ್ವತಿಗೆ ಐಂ, ಕಾಳಿದೇವಿಗೆ ಕ್ರೀಂ, ದುರ್ಗಾದೇವಿಗೆ ಹ್ರೀಂ ಇತ್ಯಾದಿ.

ಬೀಜಮಂತ್ರಗಳ ಅರ್ಥವೇನು, ಅವುಗಳ ಜಪದಿಂದ ಫಲವೇನು? ಛಾಂದೋಗ್ಯ ಉಪನಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಬಳಸಿದೆ. ವಿಶಾಲವಾದ ಆಲದ ಮರದ ಬೀಜ ಬಹಳ ಸಣ್ಣದು. ಅಷ್ಟು ಸಣ್ಣ ಬೀಜದೊಳಗೆ ಆ ವಿಶಾಲ ವಟ್ಟವೃಕ್ಷದ ಶಕ್ತಿ-ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಅಡಗಿದೆ. ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ವಾತಾವರಣ, ಬೆಳಕು

ನೀರು ದೊರೆತಾಗ ಆ ಬೀಜವು ಮೊಳಕೆಯೊಡೆದು ವಿಶಾಲವಾದ ವೃಕ್ಷ ವಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಬೀಜವನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ಅಂತಹ ಸಾಧ್ಯತೆ ಅದರಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ಯಾರಿಗೂ ತೋರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂತೆಯೇ ಮಂತ್ರದ ಉಚ್ಚಾರಣೆಯಿಂದ ಗಣನೀಯ ಬದಲಾವಣೆ ಕಂಡು ಬರದಿದ್ದರೂ ನಿರಂತರ ಅಭ್ಯಾಸದಿಂದ ಆ ಮಂತ್ರವು ಮನಸ್ಸಿನ ಸೂಕ್ಷ್ಮಸ್ತರಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಆಳವಾಗಿ ಬೇರುಬಿಟ್ಟು ಶುದ್ಧ ಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. 'ಮನನಾತ್ ತ್ರಾಯತೇ ಇತಿ ಮಂತ್ರಃ' ಮಂತ್ರ ವೆಂದರೆ ಯಾವುದು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಸ್ಮರಿಸುವುದರಿಂದ ಕಾಪಾಡುವುದೋ, ಅದು.

ತಂತ್ರಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಶಕ್ತಿ ಅಥವಾ ತಾಯಿಗೆ ಮೂರು ರೂಪಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದೆ:

೧. 'ಪರಾ' - ಇಂದ್ರಿಯಾತೀತವಾದ, ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯದ ನಿರ್ಗುಣ, ನಿರಾಕಾರರೂಪ. ಪರಬ್ರಹ್ಮನೊಂದಿಗೆ ಹಾಲಿನ ಬಿಳಿವರ್ಣದಂತೆ ಒಂದಾಗಿರುವ ಸ್ಥಿತಿ ಎಂದು ವಿಷ್ಣು ಯಾಮಲದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ.

೨. 'ಸೂಕ್ಷ್ಮ' - ಮಂತ್ರದಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತವಾದ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ರೂಪ.

೩. 'ಸ್ಥೂಲ' - ವಿಗ್ರಹಗಳ ಮೂಲಕ ಭಕ್ತನಿಗೆ ಧ್ಯಾನ ಪೂಜೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೃಪೆಮಾಡಲು ದೇವಿಯು ಧರಿಸುವ ರೂಪಗಳು.

ದೇವಿಗೆ ವಿಭಿನ್ನ ರೂಪಗಳಿದ್ದರೂ ಕರುಣಾಮಯಿ ತಾಯಿ ಯಾಗಿ ಆಕೆ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಆತ್ಮಂತ ಪ್ರಿಯಳು. ತಂತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಧನೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ, ಸಿದ್ಧಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹಾಗೂ ತಾಂತ್ರಿಕ ಸಾಧನೆಯ ತತ್ತ್ವಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿಸಿದೆ ಯಾದರೂ ಮೂಲತಃ ತಂತ್ರಗಳು ಸಾಧನಾಶಾಸ್ತ್ರ ; ಕ್ರಿಯೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯವನ್ನು ನೀಡುವವು. ವೇದ-ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಅದ್ವೈತ ಸಾಧನೆಯನ್ನು ತಂತ್ರಗಳು ಆತ್ಮಂತ ಸರಳ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ನಿಲುಕುವಂತೆ ತಿಳಿಸುತ್ತವೆ. ಕುಲಾರ್ಣವ ತಂತ್ರದಲ್ಲಿ (IX.41) ಹೇಳಿದೆ, "ದೇಹೋ ದೇವಾಲಯಃ ಪ್ರೋಕ್ಷಃ ಜೀವೋ ದೇವಃ ಸದಾಶಿವಃ| ತ್ಯಜೇತ್ ಅಜ್ಞಾನ ನಿರ್ಮಾಲ್ಯಂ ಸೋಽಹಂ ಭಾವೇನ ಪೂಜಯೇತ್||" ದೇಹವೇ ದೇವಾಲಯವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಜೀವನೇ ಸದಾಶಿವನೆಂದು ತಿಳಿ. ಪೂಜೆಯಾದ ನಂತರ ನಿರ್ಮಾಲ್ಯವನ್ನು ಬಿಡುವಂತೆ ಅಜ್ಞಾನವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ ಸೋಽಹಂ - ನಾನು ಅದೇ ಪರಶಿವ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಯೊಂದಿಗೆ ಆಚರಿಸು. ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಜ್ಞಾನೋಪಾಸನೆಯನ್ನೇ ತಂತ್ರಗಳು ಮತ್ತೊಂದು ವಿಧದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಇದೇ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ದಾಸರ ಪದಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಜನಸಾಮಾನ್ಯರೂ ಕೂಡ ಈ ಉನ್ನತ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ದೈನಂದಿನ ಆಚರಣೆಗೆ ತರಬೇಕು ಎಂಬುದೇ ತಂತ್ರಾದಿಗಳ ಉದ್ದೇಶ. ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ತಂತ್ರಗಳೇ ಆತ್ಮಂತ ಫಲಕಾರಿ ಎಂದು ಶಾಕ್ತರು ನಂಬುತ್ತಾರೆ. 'ಕೃತಯುಗದಲ್ಲಿ ಶ್ರುತಿಗಳಂತೆ ಆಚರಣೆಯಿರಬೇಕು, ತ್ರೇತಾಯುಗದಲ್ಲಿ ಸ್ಮೃತಿಗಳಂತೆ, ದ್ವಾಪರಯುಗದಲ್ಲಿ ಪುರಾಣಗಳಂತೆ ಹಾಗೂ ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ಆಗಮಗಳಂತೆ' ಎಂದು ಕುಲಾರ್ಣವ ತಂತ್ರ

ಹೇಳುತ್ತದೆ. ನಿಗಮ ಕಲ್ಪತರವಿನಲ್ಲಿ, 'ವರ್ಣಗಳಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಹೇಗೆ ಶ್ರೇಷ್ಠರೋ ಅಂತೆಯೇ ಸಾಧಕರಲ್ಲಿ ಶಾಕ್ತರು ಪ್ರಮುಖರು' ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಶಕ್ತಿಯ ಕೃಪೆಯಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಯದೆ ಮುಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಿರುತ್ತರ ತಂತ್ರ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ತಂತ್ರಸಾಧನೆಗೆ, ಶಕ್ತಿಯುಪಾಸನೆಗೆ ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯ ನೀಡಿದರು. ತೋತಾಪುರಿಯು ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಿಯಾಗಿದ್ದರೂ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಉದರಬೇನೆಯಿಂದ ನರಳಿದರು. ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿ ಕೊಂಡಾಗ ಅವರ ಜ್ಞಾನವು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ, ಅವರು ಗುಣಹೊಂದಿದರು ಎಂದು ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರೇ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನರೇಂದ್ರ ನಿಗೂ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು, 'ನೀನು ಕಾಳಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೇ ನಿನಗೆ ಈ ಎಲ್ಲ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು. ಆಕೆಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಸಲ್ಲಿಸು. ಎಲ್ಲವೂ ಸರಿ ಹೋಗುವುದು.' ನರೇಂದ್ರನು ಕಾಳಿಯ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಹೋಗಿ ತಾಯಿಯ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ ಜ್ಞಾನ, ಭಕ್ತಿ-ವೈರಾಗ್ಯಗಳಿಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದಾಗ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರಿಗೆ ಎಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಆನಂದವಾಯಿತು. ಎಲ್ಲರಿಗೂ, ಹಲವಾರು ದಿನಗಳ ಕಾಲ, ಬಹಳ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ, 'ನರೇನ್ ಕಾಳಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ' ಎಂದು ಹೇಳಿ ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯನು ಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನು ಪಡೆದು ಕೊಂಡುದರ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ತನ್ಮೂಲಕ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರು.

ನಾಲ್ಕು ಶಾಕ್ತ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳಿವೆ: ಕೇರಳ, ಕಾಶ್ಮೀರ, ಗೌಡ ಹಾಗೂ ವಿಲಾಸ. ಸಾಧಕರಲ್ಲಿರುವ ಸತ್ತ್ವ ರಜಸ್ಸು ಹಾಗೂ ತಾಮಸ ಗುಣಗಳಿಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಈ ನಾಲ್ಕು ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಶುದ್ಧ, ಗುಪ್ತ ಹಾಗೂ ಉಗ್ರ ಎಂಬ ಪ್ರಭೇದಗಳಿದ್ದು ಸಾಧಕರನ್ನು ದಿವ್ಯ, ವೀರ ಹಾಗೂ ಪಶು ಎಂದು ವಿಂಗಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ಶುದ್ಧ ಸಂಪ್ರದಾಯದಂತೆ, ದಿವ್ಯಭಾವದಲ್ಲಿ ತಂತ್ರಸಾಧನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದರು. ತಂತ್ರದ ಆಚರಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಏಳು ಹಂತಗಳನ್ನು ಪ್ರಧಾನವಾಗಿ ಹೇಳಿದೆ: ವೈದಿಕ, ವೈಷ್ಣವ, ಶೈವ, ದಕ್ಷಿಣ, ವಾಮ, ಸಿದ್ಧಾಂತ ಹಾಗೂ ಕೌಲ. ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಸಾಧಕನು ಅನುಭಾವವನ್ನೂ ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ, ಹಾಗೂ ಕೌಲದಲ್ಲಿ ಅದೇ ಅನುಭಾವದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಕುಲಾರ್ಣವ ತಂತ್ರದಲ್ಲಿ (II.8) ಹೇಳಿದೆ, "ಕೌಲಾತ್ ಪರತರಂ ನ ಹಿ" ಕೌಲಕ್ಕಿಂತ ಮಿಗಿಲಾದದ್ದು ಇಲ್ಲ, ಕೌಲದ ಹಂತವನ್ನು ತಲುಪಿದವನು ಶಿವನೇ ಆಗುತ್ತಾನೆ. ಆ ಸ್ಥಿತಿಯ ವರ್ಣನೆಯು ಉಪನಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಬರುವ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಿಯ ಅವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಹಾಗೂ ಭಗವದ್ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿರುವ ಸ್ಥಿತಪ್ರಜ್ಞನ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಹೋಲುತ್ತದೆ.

ಮಂತ್ರಶಾಸ್ತ್ರವು ಒಂದು ಪರಿಪೂರ್ಣ ಶಾಸ್ತ್ರ ವಿಜ್ಞಾನವೆಂದರೂ ತಪ್ಪಲ್ಲ. ಮಂತ್ರಶಕ್ತಿಯ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಅನುಭಾವಿಗಳ ನುಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳವಾಗಿ ಹೇಳಿದೆ. ಸಂಸ್ಕೃತ ಭಾಷೆಯ ಕೆಲವು ಅಕ್ಷರಗಳಲ್ಲಿ, ಶಬ್ದದ ಆಯಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದಿಡಲ್ಪಟ್ಟ ಶಕ್ತಿಯ ಕೇಂದ್ರವೇ ಮಂತ್ರ. ಶಕ್ತಿಯ ತರಂಗಗಳನ್ನು ಆ ಶಬ್ದದ ಮೂಲಕ ಜಾಗೃತಗೊಳಿಸಿ ಉನ್ನತ ಅನುಭಾವಗಳನ್ನು ತನ್ಮೂಲಕ ಹೊಂದಬಹುದು ಎಂದು ಮಂತ್ರಶಾಸ್ತ್ರ ಹೇಳುತ್ತದೆ.

ನಾಡಿಗಳನ್ನು ಶುದ್ಧಗೊಳಿಸಿ ಕುಂಡಲಿನೀ ಶಕ್ತಿಯು ವಿಭಿನ್ನ ಚಕ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಅಡಚಣೆಯಿಲ್ಲದೆ ಸಂಚರಿಸುವಂತೆ ಮಂತ್ರ ಮಾಡಬಲ್ಲದು ಎಂದು ಮಂತ್ರಯೋಗ ಹೇಳುತ್ತದೆ.

ತಂತ್ರಶಾಸ್ತ್ರದಂತೆ ತ್ರಿಗುಣಗಳ ಸಮತೋಲನವನ್ನು ಶಬ್ದದ ಸ್ವದನವು ಪ್ರಚೋದಿಸಿದಾಗ ಯಾವುದು ಅಭಿನ್ನವೂ, ಏಕವೂ, ನಿರಾಕಾರವೂ ಆಗಿತ್ತೋ, ಆ ಪರಬ್ರಹ್ಮ ಅಥವಾ ಶಬ್ದಬ್ರಹ್ಮವು ಈಗ ಕ್ರಿಯಾತ್ಮಕ ಶಕ್ತಿಯಾಗಿ ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗುತ್ತದೆ. ಈ ಸ್ವದನದಿಂದ ಶಕ್ತಿಯೂ ಇಬ್ಭಾಗವಾಗಿ ನಾದ ಮತ್ತು ಬಿಂದು ಹೊರಹೊಮ್ಮುತ್ತವೆ. ಬಿಂದುವಿನ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ನಾದವು ಈ ಸೃಷ್ಟಿಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗುತ್ತದೆ. ಶಿವನೇ ಬಿಂದು, ಸಾಕ್ಷಿ ಹಾಗೂ ಪರಮಾತ್ಮ. ನಾದವೇ ಕಾಳಿ; ಶಿವನನ್ನು ಆಧರಿಸಿಕೊಂಡು ಜಗಲ್ಲಿಲೆಯನ್ನು ಆಡುವವಳು. ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ವಿಭಜನೆಯಾದಂತೆ ವರ್ಣಗಳು, ಶಬ್ದಗಳು, ಭಾಷೆಗಳು ಹೊಮ್ಮುತ್ತವೆ. ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಉಚ್ಚರಿಸಿದಾಗ ಆಯಾ ದೇವತೆಯು ತನ್ಮೂಲಕ ಎಚ್ಚೆತ್ತು ಸಾಧಕನನ್ನು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಉನ್ನತಿಯತ್ತ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುವುದು ಎಂದು ಈ ಶಾಸ್ತ್ರ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ನಾದವೇ ಕುಂಡಲಿನೀ ಶಕ್ತಿಯಾಗಿ ಸುಪ್ತ ಅವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ.

ನಾಮ-ರೂಪವೆಂದು ವಿಭಜನೆ ಹೊಂದದೆ, ಯಾವುದೇ ಬದಲಾವಣೆಗಳಿಲ್ಲದ ತರಂಗರಹಿತ ಶಬ್ದಬ್ರಹ್ಮನೊಂದಿಗೆ ತಾದಾತ್ಮ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಅಭಿನ್ನ ಶಕ್ತಿ ಅಥವಾ ಶುದ್ಧ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು 'ಪರಾ' ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ನಾಮ-ರೂಪಗಳಾಗಿ ವಿಭಜನೆ ಹೊಂದದೆ ಭಾವನೆಯಾಗಿ ತೋರುವುದು 'ಪಶ್ಯಂತೀ.' ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಒಂದು ಹೂವನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ಒಬ್ಬ ಭಾರತೀಯನಾಗಲಿ, ಅಮೇರಿಕದವನಾಗಲಿ, ಜಪಾನಿಯಾಗಲಿ ಒಂದೇ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹೊಂದುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಅದು ಯಾವ ಹೂವು ಯಾವ ಬಣ್ಣ ಅಥವಾ ಇತರ ವಿಭಜನೆಗಳಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಆಸ್ಪದವಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀಮಾತೆ ಶಾರದಾದೇವಿಯವರು ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಭಕ್ತರನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಕರುಣಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಯಾವುದೇ ಭಾಷೆಯ ಬಳಕೆಯಿರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವಾದರೂ ಅಲ್ಲಿದ್ದವರಿಗೆ ಎಲ್ಲವೂ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ಸಂವಾದವು ಪಶ್ಯಂತೀ ಹಂತದಲ್ಲಿ ನಡೆದಿತ್ತು ಹಾಗೂ ಶ್ರೀಮಾತೆಯು ಭಾವನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಎಲ್ಲರೊಂದಿಗೆ ಸ್ಪಂದಿಸಿದ್ದರು.

ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರುವ ಪೂರ್ವಸಂಸ್ಕಾರಗಳಿಂದ, ಕಲ್ಪನೆಗಳಿಂದ ಪಶ್ಯಂತಿಯು ಕಲುಷಿತಗೊಂಡು ಮಧ್ಯಮಾ ಹಂತಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳು, ನಾಮ-ರೂಪಾದಿ ಭೇದಗಳು ಈ ಹಂತದಲ್ಲೇ ಉಂಟಾಗುವುದು. ಈ ಜಗತ್ತನ್ನು ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಕಾಣುವುದೂ ಈ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ, ಶಬ್ದದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಭಾಷೆಯ ಮೂಲಕ ವಾಗಿದ್ರಿಯದ ಸಹಾಯದಿಂದ ಉಚ್ಚರಿಸಿದಾಗ ಅದು ವೈಖರಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಕಡೆಯ ಅಥವಾ ಅತ್ಯಂತ ಸ್ಥೂಲವಾದ, ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದಿರುವ ಹಂತ. ಬೆಕ್ಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಗ ಅದು ವೈಖರಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಬೆಕ್ಕು ನನಗೆ ಪ್ರಿಯವಾದದ್ದು, ಇದರ ಬಣ್ಣ ಬಿಳಿಯಾಗಿದೆ, ಇದು

ನನ್ನದು ಎಂಬ ಅಭಿಮಾನಜನಿತ ತಾದಾತ್ಮ್ಯದ ಹಂತವು ಮಧ್ಯಮಾ. ಬೆಕ್ಕು ಎಂಬ ಭಾವನೆ, ಅದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿದ್ದಾಗ, ವ್ಯಕ್ತಿಗತ ಸಂಬಂಧಗಳೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳದೇ ಇರು ವಾಗ ಅದು ಪಶ್ಯಂತಿ. ಇದಕ್ಕಿಂತ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದದ್ದು ಈ ಎಲ್ಲ ಭಾವನೆಗಳಿಗೆ, ಶಬ್ದಗಳಿಗೆ ಆಧಾರವಾಗಿರುವ ಪರಾ.

ಮಂತ್ರವನ್ನು ಶಬ್ದವಾಗಿ ಉಚ್ಚರಿಸಿದಾಗ ಅದು ವೈಖರಿಯ ಹಂತದಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಅದರಲ್ಲಿರುವ ಶಕ್ತಿಯ ಬಲದಿಂದ ಸಾಧಕನನ್ನು ಪರಾ ಅವಸ್ಥೆಗೆ ಅದು ಕೊಂಡೊಯ್ಯಬಲ್ಲದು ಎಂದು ಮಂತ್ರಶಾಸ್ತ್ರ ಹೇಳುತ್ತದೆ. 'ನಾಮ ಹಾಗೂ ನಾಮಿ ಅಭೇದ' ಎಂದು ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ಅತ್ಯಂತ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮಂತ್ರಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. 'ರಾಮ' ಎಂಬ ಶಬ್ದವನ್ನು ಮೊದಮೊದಲು ಸ್ಥೂಲವಾಗಿ ವಾಗಿದ್ರಿಯದ ಸಹಾಯದಿಂದ ಹೇಳಿದರೂ ತನ್ಮೂಲಕ ಆ 'ರಾಮ'ಸ್ವರೂಪದ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ರೂಪ ಆ ನಾಮದೊಂದಿಗೆ ಅಭೇದವಾಗಿದ್ದು, ಮಾನಸಿಕ ಸೂತ್ರದಲ್ಲಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಹೊಕ್ಕು, ಕಡೆಯ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಅಂತರ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಜೀವಾತ್ಮವೇ ಆಗಿ ತುರಿಯ ಅವಸ್ಥೆಗೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯಬಲ್ಲದು ಎಂದು ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ಈ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ಉಪದೇಶ ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ.

ಹಾವು ಎಂಬ ಶಬ್ದವು ಕಿವಿಗೆ ಬಿದ್ದೊಡನೆ ಅದರ ರೂಪದ ನೆನಪಾಗುವುದು ಹಾಗೂ ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಭಯ, ಆತಂಕಗಳು ಉಂಟಾಗಿ ಆ ಜಾಗದಿಂದ ಓಡಬೇಕೆನಿಸುವುದು. ಅಂತೆಯೇ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸಿದಾಗ, ಜಪಿಸಿದಾಗ ನಮ್ಮ ಅಂತರ್ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರುವ ಕಾಮಕ್ರೋಧಾದಿ ಅರಿಷಡ್ವರ್ಗಗಳನ್ನು ಆ ಪವಿತ್ರ ನಾಮ ಹಾಗೂ ಆ ದಿವ್ಯರೂಪದಲ್ಲಿರುವ ಗುಣಗಳ ನೆನಪು ಕ್ಷೀಣಗೊಳಿಸುವುದು. ಮನಸ್ಸು ಕ್ರಮೇಣ ಪವಿತ್ರತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿ ಉನ್ನತ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಸಿದ್ಧಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಧೂಳು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿರುವ ಕನ್ನಡಿಯು ಶುಭ್ರಗೊಂಡಾಗ ಪ್ರತಿಬಿಂಬವು ಅದರಲ್ಲಿ ತೋರುವಂತೆ ಇದು. ಅದು ಎಷ್ಟು ಶುಭ್ರಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆಯೋ ಅಷ್ಟೇ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಪ್ರತಿಬಿಂಬವು ಮೂಡಿಬರುತ್ತದೆ. ಲ್ಯಾಂಟರ್ನ್ ಗಾಜಿನಲ್ಲಿರುವ ಮಸಿಯನ್ನು ಎಷ್ಟು ತೆಗೆಯುತ್ತೇವೆಯೋ ಅಷ್ಟು ಬೆಳಕು ಪ್ರಕಾಶಿಸುವುದು. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಜಪವು ಪರಮ ಅವಸ್ಥೆಗೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯಬಲ್ಲದು. ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ಒಮ್ಮೆ ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯನಾದ ಯೋಗೀಂದ್ರನಿಗೆ ಹೇಳಿದರು, "ಕಾಮವನ್ನು ಗೆಲ್ಲಲು ಭಗವಂತನ ನಾಮಸ್ಮರಣೆ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಉಪಾಯ" ಎಂದು. ಅವರು ಪ್ರತಿದಿನ ಸಂಧ್ಯಾ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ದೇವದೇವಿಯರ ನಾಮಗಳನ್ನು ಚಪ್ಪಾಳೆ ತಟ್ಟುತ್ತ, ಮಧುರಸ್ವರದೊಂದಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ,

೧. ಋಷಿಮುನಿಗಳಿಗೆ ಅಥವಾ ಅನುಭಾವಿಗಳಿಗೆ ಗೋಚರಿಸಿದ ಮಂತ್ರಗಳು ಅವರಿಗೆ ಆ ಪರಮಸತ್ಯದ ಅನುಭೂತಿಯನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಲ್ಲದೆ ಆಯಾ ದೇವತೆಯ ರೂಪದ ಮೂಲಕ ಪ್ರಕಾಶಗೊಂಡವು. ಅಂತಹ ದಿವ್ಯಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಅವರು